

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

Mediji in informacije

SPOROČILO ZA MEDIJE n° 107/05

13. december 2005

Sodba Sodišča v zadevi C-446/03

Marks & Spencer plc proti Davidu Halseyju (Her Majesty's Inspector of Taxes)

UREDITEV OLAJŠAVE ZA SKUPINO, KI NE DOVOLJUJE MATIČNI DRUŽBI, DA OD OBDAVČLJIVEGA DOBIČKA ODBIJE IZGUBE SVOJIH ODVISNIH DRUŽB, S SEDEŽEM V TUJINI, JE NAČELOMA ZDRUŽLJIVA S PRAVOM SKUPNOSTI

Vendar je v nasprotju s svobodo ustanavljanja, da izključi možnost za matično družbo rezidentko, da od svojega obdavčljivega dobička odbije izgube, ki so jih imele njene odvisne družbe nerezidentke, če dokaže, da se te izgube niso mogle in ki jih ni mogoče upoštevati v državi rezidentstva navedenih odvisnih družb.

Britanska družba Marks & Spencer je ena od najpomembnejših trgovcev na drobno v Združenem kraljestvu za oblačila, prehranske izdelke, električne gospodinjske aparate in finančne storitve. V lasti ima odvisna družbe v Združenem Kraljestvu in v več državah članicah. Vendar je v letu 2001 zaradi izgub, vknjiženih od srede devetdesetih let, prenehala opravljati dejavnosti na evropski celini.

Marks & Spencer je zahtevala davčno olajšavo za skupino za izgube, ki so jih imele njene belgijska, nemška in francoska odvisna družba. Britanska zakonodaja¹ omogoča družbam rezidentkam, ki so del skupine, da lahko med seboj poravnajo svoje dobičke in izgube, vendar to možnost odreka, kadar izgube izvirajo iz odvisne družbe, ki nimajo sedeža v Združenem Kraljestvu in tam ne opravljajo gospodarske dejavnosti.

Po zavrnitvi njene zahteve je Marks & Spencer vložila tožbo. Nacionalno pritožbeno sodišče – High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division – je Sodišču Evropskih skupnosti postavilo vprašanje o združljivosti britanske zakonodaje z določbami Pogodbe ES glede svobode ustanavljanja.

Sodišče najprej opozarja, da čeprav je neposredno obdavčenje v pristojnosti držav članic, morajo to pristojnost vendarle izvrševati ob spoštovanju prava Skupnosti.

¹ Income and Corporation Tax Act 1988 (ICTA)

Nato je Sodišče ugotovilo, da britanska zakonodaja predstavlja omejitev svobode ustanavljanja. Britanska ureditev namreč različno davčno obravnava izgube, ki jih je imela odvisna družba rezidentka, in izgube, ki jih je imela odvisna družba nerezidentka. Torej odvrta od ustanavljanja odvisnih družb v drugih državah članicah.

Taka omejitev je dopustna samo, če zasleduje legitimen cilj, ki je združljiv s Pogodbo in ga upravičujejo omejitve zaradi nujnih razlogov v splošnem interesu. Poleg tega mora biti, v takem primeru, primerna, da zagotovi uresničitev zadevnega cilja in da ne preseže tega, kar je nujno potrebno za doseg tega cilja.

Ob upoštevanju treh dejavnikov, na katere so se sklicevale države članice, namreč:

- zaščititi enakomerno porazdelitev davčne pristojnosti med različnimi zadevnimi državami članicami tako, da se dobički in izgube obravnavajo sorazmerno v okviru enakega davčnega sistema;
- izogniti se nevarnosti dvakratne uporabe izgub, ki obstaja, če se te upoštevajo v državi članici matične družbe in v državi članici odvisnih družb; in
- izogniti se nevarnosti davčnega izogibanja, ki obstaja, če se izgube ne bi upoštevale v državah članicah odvisnih družb. Izgube bi se lahko znotraj skupine družb prenesle na družbe s sedežem v državah članicah, v katerih veljajo najvišje davčne stopnje in v katerih je zato davčna vrednost izgub največja,

Sodišče ugotavlja, da britanska zakonodaja zasleduje legitime cilje, ki so združljivi s Pogodbo ter pomenijo nujne razloge v splošnem interesu.

Vendar pa Sodišče meni, da britanska zakonodaja ne spoštuje načela sorazmernosti, namreč da presega tisto, kar je nujno potrebno za doseg zasledovanih ciljev v položaju, v katerem:

- je odvisna družba nerezidentka z zahtevo za olajšavo izčrpala možnosti, da upošteva izgube, ki obstajajo v državi članici rezidentstva za zadevno davčno obdobje in tudi za prejšnja davčna obdobja, glede na okoliščine primera s prenosom teh izgub na tretje osebe ali z odbitkom navedenih izgub od dobičkov, ki jih je dosegla odvisna družba v prejšnjih davčnih obdobjih, in
- ni možnosti, da bi tuja odvisna družba bodisi sama bodisi po tretji osebi, predvsem pri prodaji te odvisne družbe tej osebi, lahko upoštevala izgube te odvisne družbe v državi rezidentstva za prihodnja obdobja.

Posledično, kadar v državi članici matična družba rezidentka dokaže davčni upravi, da so ti pogoji izpolnjeni, je v nasprotju s svobodo ustanavljanja, da se izključi možnost matične družbe, da od svojega dobička, obdavčljivega v tej državi članici, odbije izgube, ki jih ima njena odvisna družba nerezidentka.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

Razpoložljive jezikovne različice: CS, DA, DE, EN, ES, FI, FR, GR, HU, IT, NL, PL, PT, SL, SK, SV

Celotno besedilo sodbe je na voljo tudi na spletni strani Sodišča.

<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=sl>

Običajno je na voljo po 12. uri po srednjeevropskem času na dan razglasitve.

Za podrobnejše informacije se obrnite na dr. Balázsa Lehóczkega

Tel. (00352) 4303 5499, faks (00352) 4303 2028

Slike razglasitve sodbe so na voljo na EbS "Europe by Satellite",

Evropska komisija, Generalni direktorat za tisk in komunikacije

L - 2920 Luksemburg, tel. (00352) 4301 35177, faks (00352) 4301 35249,

ali B-1049 Bruselj, tel. (0032) 2 2964106, faks (0032) 2 2965956